

regler, så disse alene tjener produktionsmæssige og effektivitetsfremmende formål. Spørgsmålet om en skærpet kontrol med fradrag af repræsentationsudgifter vil blive taget op.

Skattereformen bør samtidig indebære en forenkling af skattelovgivningen. De eksisterende skattefradragbestemmelser bør undergå en forenkling og rationalisering, og i overvejelserne herom må også indgå en eventuel ophævelse af skattefradragreglen.

Regeringen tilsigter med sine reformforslag en ændring af vor indkomstbeskatning, som medfører, at skatten er betalt samtidig med, at indkomsten tjenes, og falder bort med det samme, hvis indtægten svigter, som fjerner den nuværende urimeligt høje beskatning af indkomststigningen fra det ene år til det andet, som løser sambeskatningsproblemet, og som giver en samlet lettelse i beskatningen for de dårligst stillede og medfører en mærkbar lettelse i indkomstskatten for mellemindkomsterne.

Regeringen indbyder hermed endnu en gang folketingets partier til forhandling om en skattereform.

Det er en betingelse for opretholdelsen af den økonomiske stabilitet, at vi undgår voldsomme stigninger i landets pengeindkomster. Udviklingen i de samlede pengeindkomster må holdes inden for de rammer, som bestemmes af udviklingen i produktionen her i landet og af bevægelsen i priser og omkostninger i de lande, vi samhandler med.

Det er derfor vigtigt at kunne fremlægge et skøn over de samfundsøkonomiske muligheder for den nærmeste tids indkomstudvikling. Med henblik herpå bad jeg det økonomiske råds formandskab, Nationalbanken og det økonomiske sekretariat om at udarbejde hver sin redegørelse.

Svarene på disse henvendelser forelå i slutningen af september.

I alle tre redegørelser understreges det stærkt, at hensynet til landets betalingsbalance må spille en afgørende rolle ved vurderingen af, hvilken forøgelse af de samlede pengeindkomster der i de nærmeste år er mulighed for. Det anføres, at der i 1966 er sket en forbedring af betalingsbalancen, men det fastslås samtidig, at den fortsat viser underskud. I den forbindelse peges der på, at der i det sidste år er sket en afdæmpning af stigningstakten i industrieksporten, som — hvis denne udvikling fortsætter — kan gøre det vanskeligere at øge valutaindtjeningen tilstrækkeligt til at finansiere de stigende udgifter til importen.

Det fremhæves derfor som afgørende, at der skabes sådanne muligheder for eksporten, at stigningstakten atter kan blive forøget. Dette er forudsætningen for i de kommende år at fastholde den høje beskæftigelse og stigningen i produktionen.

I redegørelserne påpeges vigtigheden af at videreføre den stabiliseringspolitik, der blev indledt i 1965, således at der ikke i den kommende tid sker så stærke stigninger i de samlede pengeindkomster, at der herigennem indtræder en mærkbar forøgelse af efterspørgslen i forhold til produktionen eller en svækkelse af konkurrenceevnen over for udlandet.

I denne forbindelse gøres der i de tre redegørelser opmærksom på, at man må regne med en produktivitetsforbedring på ca. 3 pct., ligesom det økonomiske råds formandskab anfører, at prisniveauet i de lande, Danmark fortrinsvis handler med, skønnes at ville komme til at ligge på et gennemsnit for 1967, der er fra 3 til 4 pct. over gennemsnittet for 1966.

På dette grundlag har jeg i dag rettet en skriftlig henvendelse til erhvervenes og arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Regeringen har heri fremhævet de før nævnte synspunkter og understreget den afgørende betydning af, at den økonomiske stabilitet opretholdes. Betingelsen herfor er, at